

Један од најзначајнијих војно-политичких руководица бивше СФРЈ, адмирал флоте Југословенске Ратне Морнарице у пензији Бранко Мамула, преминуо је у 101. години живота.

Како преносе Вијести, Мамула је преминуо од последица коронавируса, у свом стану у Тивту где је живео последњих двадесетак година са својом супругом Мирјаном Јакелић–Мамула.

Бранко Мамула био је једна од најмаркантнијих личности које су учествовале у формирању и развоју некадашње Титове Југославије, од Другог светског рата до крвавог распада СФРЈ у грађанским ратовима почетком деведесетих.

Мамула је рођен 30. маја 1921. у селу Славско Поље у општини Вргинмост на Кордуну у Хрватској. Породица Мамула је српског порекла, а на тим просторима Хрватске живи дуже од 500 година. Бранко Мамула је основну школу завршио у родном селу, четири разреда Реалне гимназије у Глини, а Државну трговачку академију у Карловцу.

Учесник је Народноослободилачког рата и носилац Партизанске споменице 1941. Прошао је многе битке, од почетка устанка у Хрватској 1941. до коначног ослобођења

Југославије у мају 1945.

Након рата, обављао је високе дужности у Флоти Југословенске ратне морнарице, односно Војнопоморском школском центру, као и Петој поморској зони ЈРМ која је контролисала Северни Јадран. Обављао је потом дужности у Главној политичкој управи Министарства народне одбране, али је одбио захтев да преузме дужност начелника Управе државне безбедности за област Хрватског приморја и Истре па се вратио на високе војне дужности у Команди ЈРМ.

Августа 1958. завршио је Вишу војнопоморску академију као први у рангу, а у јесен исте године послат је на даље једногодишње командно штабно школовање у Велику Британију. Касније је завршио курс оператике у Ратној школи ЈНА у Београду и курс виших поморских официра при Морнаричком школском центру у Сплиту.

Три године је почетком шездесетих службовао у Судану на дужности војног саветника (у суштини незваничног начелника Генералштаба) у војсци тек ослобођене републике у источној Африци.

Након повратка у Југославију, обављао је бројне високе командне и штабне дужности у јединицама ЈРМ и ЈНА, као и савезном Секретаријату за народну одбрану. Јуна 1979. постављен је на дужност начелника Генералштаба ЈНА, на којој остаје до маја 1982. када је именован за савезног секретара (министра) за народну одбрану коју је обављао до пензионисања у највишем морнаричком чину – адмирал флоте, 1988. године.

Написао је укупно осам књига, међу којима и више стручних књига из области вођења рата на мору – „Морнарице на великим и малим морима“, „Савремени свет и наша одбрана“, „Одбрана малих земаља“, као и књиге мемоарско-политичко-аналитичке садржине „Случај Југославија“ и „Рат у новом веку“, као и „Адмирал са Кордуна“. Објављивао је научне радове у бројним домаћим и страним публикацијама, а амерички стручни морнарички часопис „УС Наву Процеедингс“ доделио му је годишњу награду за 1973. годину.

Бранко Мамула носилац је 11 југословенских високих одликовања и још десет других високих ордена, којим су га одликовале Пољска, Судан, Италија, Француска,

Индонезија, Непал, Тунис, Грчка, Аустрија и Јордан. Добитник је и више спомен-медаља у СФРЈ, СССР, Руској Федерацији и Црној Гори.

Адмирал флоте Бранко Мамула биће сахрањен на градском гробљу Брдишта у Тивту.

(Вијести)